

Nabipour heeft onder andere deelgenomen aan *Expactartoboard / Stroom*, Den Haag; *Three artists walk into a bar / De Appel*, Amsterdam en *Elephant in the Dark / Devi Art Foundation*, New Delhi. Sinds 2016 is hij lid van de programmacommissie van kunstenaarsinitiatief W139 / Amsterdam en heeft onlangs het project 'Ideology Meets Implementation' gerealiseerd. Nabipour woont en werkt in Rotterdam.

Curator: **Alexandra Landré**

KUNSTVERENIGING

'The fox and the grapes'

**Nina Boas – Ruta Butkute – LD Garnier – Ode de Kort –
Raewyn Martyn – Pendar Nabipour**

De titel '**The fox and the grapes**' is ontleend aan de gelijknamige fabel van Griekse schrijver Aesop. Het verhaal beschrijft een vos die naar een smakelijke tros druiven lonkt, maar faalt in zijn poging om het aanlokkelijke fruit te bereiken. Uit frustratie en gekrenkte trots besluit hij deze af te keuren – ze waren toch te zuur geweest.

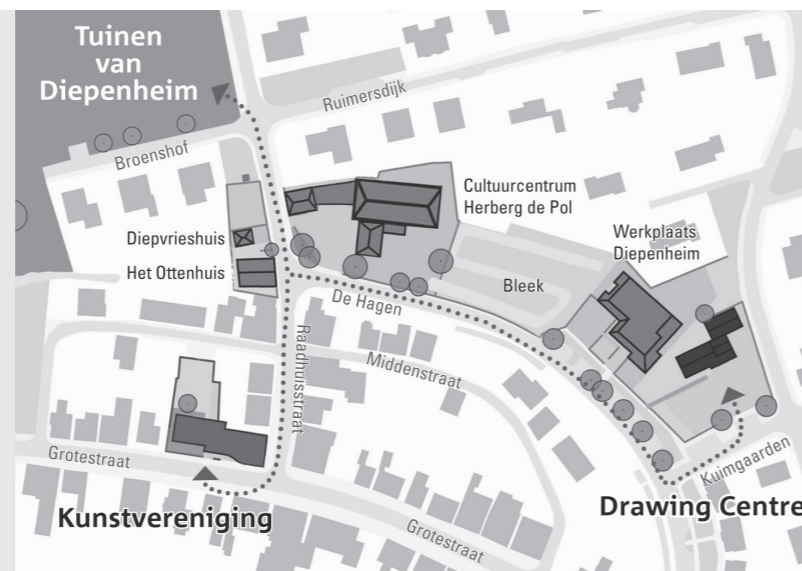
In de fabels van Aesop spelen dieren de hoofdrol die beknopt en krachtig menselijke dilemma's verbeelden. Het verhaal van de vos en de druiven verwijst naar het dilemma van cognitieve dissonantie. Het geval dat een idee niet aansluit op de realiteit of dat de ervaring een andere is dan de oorspronkelijke veronderstelling, zorgt voor tegenstrijdigheid tussen opvattingen en gedrag. Een waarneming die op veel manieren overeenkomt met het huidige tijdsbestek van versnelling en verandering.

Gedurende de afgelopen twee jaar heeft de Kunstvereniging in haar tentoonstellingen aandacht besteed aan de mechanismen van verandering en het menselijk gedrag dat hiermee samen gaat. Escapisme, isolatie, artefacten van de toekomst en experimentele organisatievormen waren onderwerpen die aan bod kwamen. Het zijn manieren hoe 'verandering' de perceptie van onze omgeving beïnvloedt en hoe wij hierop reageren en handelen.

De groepstentoonstelling 'The fox and the grapes' is de laatste tentoonstelling in deze cyclus en richt zich op het fenomeen van dissonantie tussen werkelijk beleven en duiden. De deelnemende kunstenaars doen dit op fijnzinnige wijze, door een vraag op te roepen of twijfel te zaaien, nieuwsgierig te maken of juist afkeuring op te roepen. De individuele werken vragen de bezoeker zich te verhouden tot de sculpturen, te ruiken, te luisteren en zich over te geven aan verhalen.

In welke gedaante dan ook, het wrijvingsvlak biedt ook ruimte voor het nog onbenoembare *verwondering*.

Drawing Centre Diepenheim:
'The Wake, The Watch, The Walk'
Nik Christensen

In het Gazebo van Diepenheim aan de Oude Goorseweg

MONOMET

een kunstwerk van Lucas Lenglet

Kijk op
www.kunstvereniging.nl

Het kunstwerk staat bovenop het pompgemaal van het Waterschap Vechtstromen en biedt de gelegenheid om het ontwerp van het Gazebo van Urbain Mulkers vanaf hoogte te bekijken. MONOMET is geheel uit staal gemaakt, het is een mono-metalen volume. De titel verwijst ook naar een monoliet, een op zichzelf staande steen met een rituele betekenis zoals een menhir of een dolmen.

Openingstijden: wo t/m zo van 12.00 tot 16.00 uur
Eerste Kerstdag gesloten, Tweede Kerstdag open,
Nieuwjaarsdag gesloten

16 DEC 2017 T/M 25 FEB 2018

Beeldend kunstenaar **Nina Boas** is gefascineerd door de onzichtbare krachten die onze omgeving van een gevoel van bezieling voorzien. Wat is de wisselwerking tussen een voorwerp en de mens en hoe kunnen dingen opgeladen worden door herinneringen, energie of betekenis?

In haar werk ‘Journey installatie’ richt Boas zich op een specifieke fascinatie: hoe kan men objecten laten bewegen zonder deze aan te raken?

Voor Kunstvereniging Diepenheim heeft Boas het performatieve werk ‘Journey installatie’ gecreëerd waarin de bezoeker plaats kan nemen. Zittend in een ligstoel, voorzien van een koptelefoon wordt men meegenomen in een ‘journey’ onder begeleiding van de stem van Boas. Het concept ‘Journey’ is geïnspireerd op het sjamanistisch reizen, een meditatief verhaal dat de verbeelding activeert. De bezoeker wordt meegenomen in dit verhaal en gaat samen met de objecten, projectie en geluid, als een liggend figuur op in een theatraal landschap.

Nina Boas (Frankrijk, 1980) woont en werkt in Nederland. Geïnspireerd door droombeelden, neemt zij het publiek mee in haar eigen gecreëerde werelden waar via verschillende projecties met schaal wordt gespeeld. Met de gelaagtheid creëert zij ruimte om een narratief te verbeelden waarin grotere thema’s als feminisme, politiek en existentiële vragen subtiel worden behandeld. Boas studeerde af in 2003 aan de kunstacademie AKI/ArtEZ en rondde in 2016 haar Master aan DAS Arts/Amsterdam af. Boas is daarnaast mede-oprichter van PAE (Performance Art Event) en lid van performance ensemble TRICKSTER.

In het werk van **Ruta Butkute** is een centrale rol weggelegd voor de bewegingen van zowel mens als ding. Dit kunnen soms onbekende of zelfs bevreedende handelingen zijn, zoals in *Swinging Sleeve*. Het videowerk is ontstaan naar aanleiding van een verblijf in Arita (Japan) en toont een aantal interieurscènes waarbij mensen systematisch rituelen lijken uit te voeren. Welke functie dit heeft blijft echter onduidelijk en zo worden deze rituelen gereduceerd tot een opeenvolging van abstracte handelingen, een choreografie van gedragingen. De blik van de ‘buitenstaander’ zorgt voor een ontkoppeling van vorm en betekenis. Dit mechanisme speelt ook een rol in het Butkute’s ruimtelijk werk. Op de bovenverdieping ontvouwt zich de installatie *Test Charts*. Verschillende objecten, materialen en video zijn in een ruimtevullende compositie samengebracht. Afbeeldingen van meetsystemen, bewerkte houtplaten, registraties en met de hand vervaardigde keramische platen maken deel uit van een vormonderzoek naar het verschijnsel ‘cirkel’.

Butkute combineert in haar werk de verschillende visuele talen en bevrijdt objecten van hun oorspronkelijke functie

om zo een nieuwe ruimte te openen voor onverwachte associaties, nieuwe verbindingen en mogelijk andere betekenissen.

Ruta Butkute (Vilnius, 1984) heeft in 2010 de Gerrit Rietveld Academie afgerond en vervolgde haar opleiding als resident aan de Rijksakademie in 2014/15. In haar praktijk speelt beweging een sleutelrol, met name de wisselwerking van menselijke bewegingen en functies van voorwerpen of materialen. Butkute heeft deelgenomen aan verschillende internationale residenties, waaronder bij de Lower Manhattan Cultural Council / New York, Arita / Japan, P.A.R.T.S Works Space / Brussels en haar werk was te zien in verschillende tentoonstellingen, o.a. in het Gemeentemuseum Den Haag, De Nederlandsche Bank, Cultuurcentrum Strombeek Grimbergen / België. Butkute woont en werkt in Amsterdam.

Vormen van zintuiglijke waarneming die zich aan het zicht onttrekken, dat is het vertrekpunt voor de werken van **Laurent David Garnier**. In zijn werk *LANTHANIDES* presenteert hij een serie van nieuwe olfactorische (reuk-zintuigelijke) objecten. Het zijn afgietsels van dagelijkse voorwerpen zoals plastic verpakkingsmateriaal of mobiele telefoons die continue door onze handen worden aangeraakt, maar zelden bewust lichamelijk ervaren worden. Garnier eigent zich deze objecten toe en voorziet ze van een siliconenhuid waarin hij chemische substanties verwerkt. Hierdoor komen er geuren vrij en deze roepen geheel andere individuele associaties op. Garnier stelt vragen bij de onzichtbare mechanismes die in deze dagelijkse objecten besloten liggen. Een geheel andere onzichtbare kracht komt aan bod in het werk *REE 60*, waarin een sculptuur gevormd wordt rondom een ‘rare earth magnet’. Centraal in de installatie is de kubus die boven de grond zweeft. In deze constructie bevindt zich een uiterst sterk magnetisch krachtenveld, onzichtbaar en toch waarneembaar. *Rare earth magnets* bestaan uit verschillende zeldzame metalen, samengevoegd door de mens tot sterke magneten.

Laurent David Garnier (Frankrijk) heeft een opleiding gevolgd aan het ISIPCA, een school voor ‘fragrance, cosmetics and flavour’ waar hij een Master of Chemistry behaalde. Garnier werkte als parfumeur bij *International Fragrance and Flavours*. Verder behaalde Garnier een Master of Fine Arts bij het Sandberg Instituut in Amsterdam. Zijn interdisciplinaire praktijk als geurkunstenaar beslaat verschillende projecten en samenwerking, waaronder met Kunstverein Amsterdam, Kunsthalle Bremerhaven / D, Lost&Found Amsterdam en Marrakech Biennale / MA.

Het werk van **Ode De Kort** beweegt rondom het verschijnsel spanning. Middels fotografie, sculpturen en performance zoekt De Kort naar het meest geconcentreerde punt waar spanning ontstaat en zich manifesteert. Dit kan liggen in de fysieke materiaaleigenschappen en hun zwaartekracht zoals bij ‘Bend’ waarbij/in het gebaar van optillen een lijn verandert in een ruimtelijke geste. Of een kruispunt van twee elementen dat zorgt voor een nieuwe vorm of compositie om vervolgens een beeld te openbaren van een wederkerige relatie: ‘Gewicht van een lijn 4’.

Ter gelegenheid van de tentoonstelling presenteert De Kort het nieuwe werk ‘A walk with U’. Een constructie van fragiele metalen staven en zware rubberen banden meandert tussen vormen, soms een herkenbare letter, dan weer een abstracte vorm en weer terug. De geest schakelt continue heen en weer tussen herkenning van een symbool en het aftasten van een ruimtelijke vorm. De Korts werk lijkt in eerste instantie een abstract vormen-spel, een zoektocht naar de essentie der dingen. Maar door inzet van een sterk gereduceerde, minimalistische beeldtaal weet De Kort het precieze snijvlak aan te wijzen, waar de oorsprong van de spanning lijkt te liggen. Het is een punt waarin de kleinste handeling, ingreep en herhaling leidt tot een oneindige variatie aan vorm en mogelijkheden.

Ode De Kort (België,1992) behaalde in 2015 haar Master-diploma Fotografie aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten te Gent, België. Haar werk is gepresenteerd in groepstentoonstellingen als *The Camera’s Blind Spot II* in Extra City Kunsthall, Antwerpen, België en *Aperto*, Fondazione Antonio Ratti, Como, Italië.

De installatie *Medium II* van **Raewyn Martyn** bestaat uit een ruimtevullende compositie met cellulose. Zij lijkt zich als organische vezels tussen de muren, plafond en vloer uit te rekken. Soms geplooid, gevouwen of opgelost in de opgedroogde plas op de grond. De beweging van het werk wordt weerkaatst door de kleurpigmenten die continue in elkaar over lopen. Het zijn sporen van een transformatie die heeft plaatsgevonden op deze plek, van een oplosbare toestand, naar het droge fragiele materiaal wat er nu aanwezig is. Het werk *Medium II* bestaat uit cellulose, een materiaal waar Martyn intensief onderzoek naar doet en mee werkt. Het is de bijzondere veelzijdigheid van het materiaal dat de kunstenaar fascineert – het bestaat in vloeibare toestand, is plooibaar, kan in droge toestand alle vormen aannemen en laat zich weer verpulveren om vervolgens weer opgelost te worden. Daarnaast is het een materiaal dat zich bevindt op het grensvlak van een biologische en

geologische gedaante, als levend materiaal of minerale vorm.

De veelzijdigheid maakt de mogelijkheden eindeloos en ieder werk bestaat in wezen als een tijdelijke gedaante-toestand die zo weer verdwijnt in een cyclus van onophoudelijke metamorfoses.

Raewyn Martyn (Nieuw Zeeland,1981) heeft haar opleiding gevolgd aan Massey University in Nieuw Zeeland en aan de VCUArts in Richmond, Virginia / US. In haar praktijk gaat een bijzonder interesse uit naar het fenomeen tijdelijkheid. Martyn maakt plaatsgebonden schilderijen en installaties en betreft veranderingsprocessen als compositie element. Haar werk werd tentoongesteld in o.a. Waikato Museum of Modern Art / NZ, Virginia Museum of modern Art / US en Marres, Maastricht. Martyn was assistent professor voor beeldende kunst aan het Antioch College in Ohio / US, research fellow aan de Jan van Eyck Academie. Martyn begin in December aan haar Promotieonderzoek aan de Massey University School of Fine Arts in Auckland, waar zij woont en werkt.

زیست خاک این بر که آنکس شد خاک

khak sho:d an kæs ke bæ:r in khak zist

Turned earthen, whoever lived on this earth

Dit gezegde is tevens de titel van de installatie van **Pendar Nabipour**. Het werk is onderdeel van een serie die nieuwe spreekwoorden over het element ‘aarde’ verbeeldt. In een langlopend project verkent Nabipour verschillende elementen – water, aarde, vuur en lucht – en bijbehorende spreekwoorden. Deze vertaalt hij naar sculpturale installaties die deels interactieve elementen bevatten. In Nabipours moedertaal Perzisch spelen metaforen een centrale rol, maar deze zijn ook een cultuuroverschrijdend en universeel fenomeen. Het is een compacte vorm om een situatie te beschrijven en tegelijk wordt een onderliggende sociale of politieke betekenis verhuld. Het werk ‘Turned earthen, whoever lived on this earth’ draait om het centrale punt van reflectie, tussen de aarde en het bovenhangende beeldscherm, maar dient ook als metafoor voor nederigheid. Wilde bezoeker de reflectie goed zien, dan zal men door de knieën moeten om uiteindelijk zichzelf weer tegen te komen.

Pendar Nabipour (Iran, 1985) heeft naast zijn Bachelor Fine Arts van de Univeriteit van Teheran een Master Fine Arts behaald aan de Dutch Art Institute. Zijn praktijk beslaat zelfstandige projecten en activiteiten als curator waarbij sociaal-politieke onderwerpen centraal staan. ➤